

Nr 165.

Av herr **Osberg**, om ändrade bestämmelser i fråga om ersättning åt expropriationsnämnd.

Vid fjolårets riksdag frambars av mig jämte Alfred Persson i Björsholm en motion, nr 188, om skrivelse till Kungl. Maj:t angående ändrade bestämmelser i fråga om ersättning åt expropriationsnämnd.

Andra lagutskottet hade ovanberörda motion till behandling — se nämnda utskotts utlåtande nr 3 — utskottet hemställde om avslag, vilket även blev riksdagens beslut.

Ehuru riksdagen förra året fattade sådant beslut, anser jag frågan vara av den vikt, att jag icke kan underlåta att även vid denna riksdag bringa förslaget fram till prövning.

Det huvudsakliga skäl utskottet framhöll i motiveringen för avslag var, att, då en exproprierande part finner framkomna ersättningsanspråk vara för högt tilltagna, han städse äger tillfälle att vid domstolen före ärendets avgörande muntligen eller i ingiven inlägga göra de erinringar emot de fordrade beloppens storlek, vartill han kan finna sig äga fog.

Det är givet en fördel att möjlighet finnes att klaga över oskäligen begäran, men varför kan icke ett förfarande på detta område tillämpas i likhet med vad fallet är på så många andra, att vederbörande måste rätta sig efter viss taxa beträffande dagtraktamente, jämte viss klass i gällande resereglemente. Allmänheten bör befrias ifrån ett alldeles onödigt besvär.

Jag emotser emellertid nu, att under det mer och mer framträdande ogynnsamma ekonomiska läget, riksdagen ej kan underlåta att på detta såväl som på många andra områden, göra sådana besparingar och regleringar som inte inverka hämmande på det resultat man vill ernå. Kostnaden måste ställas i rimlig överensstämmelse med utfört uppdrag. Vad jag åsyftar med denna min framställning, är endast att förebygga oskäligen kostnader i de fall, där expropriation måste tillgripas.

En framkomlig väg vore tänkbar nämligen att uppdelas värdet å olika expropriationsföretag t. ex. där egendom, som var föremål för expropriation icke översteg visst värde, skulle ersättning utgå med visst belopp och när egendomen översteg i värde detta belopp fick vederbörande tillgodogöra sig ersättning efter högre taxa.

Med hänvisning till motiveringen i fjolårets motion nr 188 i andra kammaren jämte vad jag här anført anhålles vördsamt,

att riksdagen ville i skrivelse till Kungl. Maj:t hemställa, det täcktes Kungl. Maj:t till nästkommande riksdag inkomma med förslag till ersättning åt expropriationsnämnd.

Stockholm den 22 januari 1925.

Oscar Osberg.
